

บทคัดย่อ

การแยกแบ่งจากวัดถุดิบพิชที่ไม่ใช่แหล่งแบ่งในเชิงพาณิชย์ 5 ชนิด คือ แบ่งกลัวดิบ (BNS) แบ่งมันกลอย (DHS) แบ่งเม็ดเดือย (JTS) แบ่งเม็ดขันนุน (JFS) และแบ่งมันสาคู (MAS) นำมาหาค่าปริมาณอะมิโลส ปริมาณแบ่งด้านท่านการย่อย (RS) รวมทั้งศึกษาสมบัติทางเคมีกายภาพและสมบัติเชิงหน้าที่เบื้องต้นของแบ่งแต่ละชนิด ผลการศึกษาพบว่า แบ่งกลัวดิบมีปริมาณอะมิโลสสูงสุด ขณะที่แบ่งเม็ดเดือยมีปริมาณอะมิโลสต่ำสุด โดยปริมาณอะมิโลสเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยเป็น $BNS > JFS > DHS > MAS > JTS$ แบ่งกลัวดิบมีปริมาณแบ่งด้านท่านการย่อยสูงสุดที่ร้อยละ 54.4 ± 3.2 รองลงมาคือแบ่งกลอย (38.9 ± 2.2) แบ่งเม็ดขันนุน (29.7 ± 2.4) แบ่งมันสาคู (15.6 ± 2.5) และแบ่งเม็ดเดือย (1.6 ± 0.1) ตามลำดับ แบ่งแต่ละชนิดมีรูปร่างที่แตกต่างกัน และมีขนาดเรียงตามลำดับจากใหญ่ไปเล็กได้เป็น $BNS > MAS > JTS > JFS > DHS$ รูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของแบ่งกลัวดิบแสดงค่าพีคการสะท้อนหลักที่มุ่ม 2θ เท่ากับ 15.3 และ 17.2 และพีคกว้างที่ $22-24$ แบ่งเม็ดเดือยแสดงค่าพีคการสะท้อนหลักที่มุ่ม 2θ เท่ากับ 17.2 , 20 และพีคกว้างที่ $22-24$ แบ่งเม็ดเดือยและแบ่งกลัวดิบมีรูปร่างที่แตกต่างกัน ความสามารถในการสะท้อนหลักที่มุ่ม 2θ เท่ากับ 15.1 , 17.9 และ 23.0 ส่วนแบ่งมันสาคูแสดงค่าพีคการสะท้อนหลักที่มุ่ม 2θ เท่ากับ 15.2 และ 17.2 และพีคกว้างที่ $22-25$ ค่าอุณหภูมิการเกิดเป็นเจล เรียงตามลำดับจากสูงไปต่ำได้เป็น $JFS > BNS > MAS > DHS$ แบ่งกลัวดิบมีการพองตัวต่ำที่สุด ขณะที่แบ่งเม็ดขันนุนมีการละลายน้ำต่ำที่สุด แบ่งมันสาคูมีค่าการพองตัวและการละลายน้ำสูงสุด ความสามารถในการให้ของผงแบ่งเมื่อพิจารณาจากค่าพารามิเตอร์ $\%CR$ และ $Hausner ratio$ แสดงให้เห็นว่าแบ่งมันสาคูมีการเหลอยู่ในเกลท์พอใช้ แบ่งกลัวดิบ แบ่งมันกลอย และแบ่งเม็ดเดือย อยู่ในเกลท์ ผ่าน ในขณะที่แบ่งเม็ดขันนุน อยู่ในเกลท์ที่มีการเหลว ไม่ดี ผลจากการวิจัยจากโครงการนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยส่งเสริมการนำแบ่งเหล่านี้ไปใช้เป็นวัสดุดิบการผลิตอาหารและยาในรูปวัสดุเดิมอาหารหรือสารช่วยทางเภสัชกรรมต่อไป

ABSTRACT

Starches were isolated from five non-commercial sources, including raw banana (BNS), dioscorea (DHS), Job's tears (JTS), jackfruit seeds (JFS) and maranta (MAS). Amylose (AC) and resistant starch (RS) contents were determined. Physicochemical and basic functional properties of these starches were also investigated. The results showed that BNS had the highest AC while JTS had the lowest AC. The amylose contents were in the descending order of BNS > JFS > DHS > MAS > JTS. BNS also exhibited the highest RS content ($54.4\pm3.2\%$), followed by DHS (38.9 ± 2.2) and JFS (29.7 ± 2.4). MAS (15.6 ± 2.5) and JTS (1.6 ± 0.1) made up the lower end of the RS contents. Each starch differed in the shape and size of granules. The descending order of the size was BNS > MAS > JTS > JFS > DHS. X-ray diffraction pattern of BNS showed major reflection peaks at 2θ angle of 15.3 and 17.2 and broad peaks at 22-24, while the pattern of DHS exhibited major peaks at 17.2, 20 and broad peaks at 22-24. JTS presented major peaks at 15.3, 17.8 and 22.8, which were similar to that of JFS at 15.1, 17.9 and 23.0. MAS showed major reflection of 15.2 and 17.2, and broad peaks at 22-25. The gelatinization temperatures were in the descending order of JFS > BNS > MAS > DHS. BNS exhibited the least swelling power, while JFS showed the lowest water solubility. MAS possessed the highest swelling power and water solubility. Compressibility ratio (%CR) and Hausner ratio categorized the powder flowability of MAS and JFS as fair, and poor, respectively, while BNS, DHS and JTS were rated as passable. The findings from this study will serve as basic information that facilitate the use of these starches as raw materials in food and medicine productions, in the forms of food additives or pharmaceutical excipients.